

9. KYRIAZOPPOULOS, B., Μέθοδος αύτογραφήσεως τῶν φαινομένων δρόσου, πάχνης καὶ βροχῆς, Δελτίον Φυσικῶν Ἐπιστημῶν, Ἀθῆναι, 1938, σ. 86.
10. KYRIAZOPOULOS, B., Drosographe. Instrument pour l'étude de la rosée, la gelée blanche et la pluie. Communication à la réunion de Salzbourg (1937) de l'Organis. Météor. Internationale.
11. NAKUYA, U. AND TERADO, T. Simultaneous observations of the mass falling velocity and form of individual snow crystals, *Ref. in Jap. Journ. Phys.*, XI, 1936, 45.
12. NORDENSKJÖLD, Communication préliminaire sur une étude des cristaux de neige, *Bull. de la Soc. Française de Minéralogie*, 16, 1893, p. 59.
13. SCHMAUSS, *Météor. Zeits.*, 1932, p. 204.
14. TAMMANN UND BOEHME, *Ann. der Physik.*, 1935, 221.
15. TAMMANN, G., *Zeitsch. Phys.*, 72, 1910, S. 609.

ΒΙΟΛΟΓΙΑ. — Ἐπίδρασις φυσικῶν καὶ χημικῶν παραγόντων ἐπὶ τοῦ Νευρολεμφοφίλου ιοῦ*, ὑπὸ **Μ. Δ. Πετζετάκη**. Ἀνεκοινώθη ὑπὸ κ. Μαρίνου Γερουλάνου.

Συνεχίζοντες τὰς ἔρευνας ἡμῶν ἐπὶ τοῦ ιοῦ, ὃν ἀπειμονώσαμεν, ἐμελετήσαμεν τὴν ἐπίδρασιν διαφόρων φυσικῶν ἢ χημικῶν παραγόντων ἐπ’ αὐτοῦ, ἵτοι τῆς θερμότητος τοῦ ψύχους τοῦ ἡλιακοῦ φωτὸς τῆς ἀποξηράνσεως καὶ τέλος διαφόρων χημικῶν οὖσιῶν. Εἰς τὰ πειράματα ταῦτα μεταχειρίζομεθα κατὰ προτίμησιν ἵὸν ἐγκεφάλου κονίκλου ἐμβολιασθέντος ἐνδεγκεφαλικῶς, λαμβανομένου κατὰ τὴν ἀκμὴν τῆς πειραματικῶς παραγομένης πυρετικῆς νόσου. — Ως ζῷον ἐλέγχου τῆς ἐξαφανίσεως ἢ μὴ τῆς λοιμογόνου δυνάμεως τοῦ ιοῦ μετὰ τὴν ἐπίδρασιν τῶν διαφόρων φυσικῶν ἢ χημικῶν παραγόντων ἵτοι καὶ πάλιν ὁ κονίκλος. Εἰς ἑκάστην δὲ πειραματικὴν σειρὰν εἰχομεν δύο μάρτυρες κονίκλους ἐμβολιαζομένους καὶ τούτους κατὰ τὴν αὐτὴν συνεδρίαν ἐνδεγκεφαλικῶς καὶ εἰς τὴν αὐτὴν ποσότητα διὰ τοῦ αὐτοῦ ιοῦ αὐτούσιου, πρὸς ἀκριβέστερον ἔλεγχον τῶν πειραματισμῶν.

Α'. Ἐπίδρασις τῆς θερμότητος. — Εἰς θερμοκρασίαν 45° (Κ) ἐπὶ $1/2$ ὥραν καὶ $3/4$ διατηρεῖται ἔτι δὲ ιός.

Εἰς θερμοκρασίαν 56° ἐπὶ $3/4$ ὥρας συνήθως δὲ ιός εἶναι ἀνενεργής, ἐξαιρέσει σπανίων τινων περιπτώσεων καθ’ ἓς ἡ λοιμογόνος δύναμις τοῦ ιοῦ εἶναι μεγάλη.

Πάντως δὲ ιός καταστρέφεται τελείως κατόπιν θερμάνσεως εἰς 65° ἐπὶ $1/2$ ὥραν εἰς 80° ἐπὶ 5 λεπτὰ καὶ εἰς 100° ἐπὶ 5 δευτερόλεπτα.

Β'. Ἐπίδρασις τοῦ ψύχους. — Γενικῶς εἰπεῖν δὲ ιός ἀντέχει εἰς τὰς χαμηλὰς θερ-

*M. PETZETAKIS.—Action des agents physiques et chimiques sur le virus neurolym-phophile.

μοκρασίας ἐπί τινας ἡμέρας. Οὕτω εἰς τὴν θερμοκρασίαν 0° ἐπὶ 3 ἡμέρας οὐδεμία ἀξία λόγου μεταβολὴ παρατηρεῖται. Ἀπὸ τῆς 4ης ὥμινος μέχρι τῆς 7ης, ὁ τίτλος τῆς ιογόνου δυνάμεως ἐλαττούται σημαντικῶς. Οὕτω παρατηρεῖται ἐπιμήκυνσις τοῦ χρόνου τῆς ἐπωάσεως ὅστις γίνεται μακρότερος (ἀπὸ 4 ἡμέρας, φθάνει τὰς 6 καὶ 7 ἡμέρας), ἢ διάρκεια τοῦ πυρετικοῦ σταδίου εἶναι βραχυτέρα καὶ ἡ πυρετικὴ ἔντασις μικροτέρα. Ἀπὸ τῆς 7ης δὲ μέχρι τῆς 10ης τὰ ἀποτελέσματα εἶναι ἀβέβαια ἢ τελείως ἀρνητικά. Ἐξαιρετικῶς εἰς τινα πειράματα καὶ ἴδια κατὰ τοὺς ἀρχικοὺς ἐπανεμβολιασμοὺς παρετηρήσαμεν ὅτι διετηρεῖτο ἀκόμη ὁ ἴδιος ἐνίστε μέχρι τῆς 12ης ἡμέρας μετὰ σταδίου ἐπωάσεως 9-10 ἡμερῶν.

Ἐκ παραλλήλου ἐμελετήσαμεν καὶ τὴν ἐπίδρασιν χαμηλοτέρων θερμοκρασιῶν μέχρι—15°. Τὰ ἀποτελέσματα εἶναι περίπου τὰ αὐτά, ἢ 1-2 ἡμερῶν ἐπὶ πλέον διατηρήσεως τοῦ ἴου ἢ εἰς τὴν θερμοκρασίαν τοῦ 0°.

Γ'. Ἐπίδρασις τῆς γλυκερίνης.—Μακρὰ σειρὰ πειραματισμῶν ἀπέδειξεν ὅτι ὁ ἴδιος δὲν διατηρεῖται εἰς τὴν γλυκερίνην.

Οὕτω τεμάχια ἐγκεφάλου, ἀδένων ἢ ἀλλων ὁργάνων τιθέμενα ἐν γλυκερίνῃ αὐτούσιᾳ καὶ χημικῶς καθαρῷ ἢ ἐν διαλύσει 50/100 ισοτονικοῦ διαλύματος καὶ εἰς τὴν θερμοκρασίαν τοῦ 0°, χάνουσι ταχέως τὴν ιογόνον αὐτῶν δύναμιν. Οὕτω ἥδη μετὰ 24 ὥρας παρατηρεῖται αὔξησις τοῦ σταδίου τῆς ἐπωάσεως ἢ ἐλάττωσις τῆς ἔντασεως τοῦ πυρετοῦ. Τέλος τὴν 2^{ου} ἢ 3^{ην} ἡμέραν ὁ ἴδιος καταστρέφεται τελείως.

Δ'. Ἐπίδρασις τῆς χολῆς.—Οἱ ἴδιοι δὲν διατηρεῖται ἐν τῇ χολῇ. Ἡδη μετά τινας ὥρας παρατηρεῖται ἐλάττωσις τῆς ιογόνου αὐτοῦ δυνάμεως καὶ μετὰ 24-36 ὥρας καταστρέφεται τελείως.

Ε'. Ἀποξήρανσις.—Οἱ ἐγκέφαλοι ἀποξηραίνομενοι εἰς τὸ κενόν καὶ εἰς θερμοκρασίαν 20-23° χάνει τελείως τὴν ιογόνον αὐτοῦ δύναμιν μετὰ 36 ὥρας.

ΣΤ'. Ἐπίδρασις τοῦ ἡλιακοῦ φωτός.—Ἡ ἔκθεσις ἐναιωρήματος λοιμογόνου ἐγκεφάλου ἐν ισοτονικῇ διαλύσει εἰς τὰς ἡλιακὰς ἀκτίνας (κατὰ τὸ θέρος) ἐπὶ 2-3-5 ὥρας ἐφ' ἀπαξίᾳ δὲν ἐλαττώνει αισθητῶς τὴν ιογόνον αὐτοῦ δύναμιν τούναντίον, ἢ ἐπὶ τρεῖς συνεχεῖς ἡμέρας ἔκθεσις ἐπὶ πεντάωρον ἀνὰ 24ωρον εἰς τὰς ἡλιακὰς ἀκτίνας μετὰ διατηρήσεως εἰς θερμοκρασίαν 0° κατὰ τὸν ὑπόλιπον χρόνον ἐλαττώνει καταφανῶς τὴν ιογόνον δύναμιν αὐτοῦ: Ἐπιμήκυνσις τοῦ σταδίου τῆς ἐπωάσεως ἐλάττωσις τῆς διαρκείας καὶ τῆς ἔντασεως τοῦ πυρετοῦ καὶ ἐκτρωτικὴ μορφαί.

Ζ'. Ἐπίδρασις τῶν ἀντισηπτικῶν.—Οἱ διχλωριοῦχοι ὄνδράργυρος 1:10.000 τὸ δξυγονοῦχον ὅδωρ 1:500 τὸ ὄποχλωριαῦδες νάτριον 1:3000, τὸ ἵδιον 1:400, ὁ αἰθήρ καταστρέφουσι μετὰ 1-2 ὥρας τελείως τὸν ἴόν.

Τὸ σύνολον τῶν ἄνω παρατηρήσεων ἀποδεικνύει ὅτι ὁ Νευρολεμφόφιλος ἴδιος εἶναι

λίαν εύκαστης εἰς τὴν ἐπέδρασιν διαφόρων φυσικῶν καὶ χημικῶν παραγόντων καὶ ὅτι διατήρησις αὐτοῦ ἐν τῷ ἔξωτερικῷ περιβάλλοντι εἶναι δυσχερής.

(Ἐργασία τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἰνστιτούτου Pasteur
Ιδίαις δαπάναις ἐκτελεσθεῖσα).

RÉSUMÉ

L'auteur qui dans une série de notes précédentes a donné ses résultats expérimentaux sur un nouveau virus qu'il a isolé, étudie en poursuivant ses recherches sur l'action des différents agents physiques et chimiques sur le virus en question.

D'une façon générale le virus ne résiste pas à une température supérieure à 65°.

Par contre il est conservé à la glacière à la Température de 0° ou à -15° au dessous du zero pendant 5-10 jours au maximum.

Le virus n'est pas conservé à la glycerine au delà de 24-36 heures.

La lumière solaire après exposition de 5 heures pendant 3 jours consécutifs atténue nettement sa virulence.

Le virus neurolymphophile ne résiste pas à la déssication. Il devient complètement inactif après déssication dans le vide pendant 36 heures.

Enfin différents antiseptiques: sublimé, eau oxygénée, hypochlorite de soude, Iode et éther, détruisent le virus après contact de 1-2 heures.

L'ensemble des ces faits montre que le virus neurolymphophile est assez sensible à l'influence des agents physiques et chimiques et que sa conservation dans le milieu extérieur doit être difficile.